

هو الله - ای عائلہ محترمہ الحمد لله آن خانواده مؤمن...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۴۶

هو الله

ای عائلہ محترمہ الحمد لله آن خانواده مؤمن به خداوند یگانه‌اند و در سبیل الهی مورد طعن هر بیگانه. چنانکه مرقوم نموده بودید همواره در هر عهد و عصری بیگانگان تشنّیع و طعن و ملامت و لعن به یاران و اماء رحمن می نمودند. حتی به نفس مبارک خود مظاهر مقدّسه الهیه تجلّ هزار گونه شماتت و ملامت می نمودند. یکی زبان به دشنام می گشود و دیگری فریاد یا اسفا علیکم بلند می نمود و دیگری ویل لکم ثم ویل لکم می گفت و دیگری ان تتبعون الا رجلاً مسحوراً بر زبان می راند. حضرت خدیجه را قریش بسّة النّتیجه می گفتند و در هر دمی سهمی روا داشتند ولی آن مخدّره نورانیّه و ورقه رحمانیه شماتت و ملامت نفوس قبیحه را به کمال سرور و فرح و بشارت و بشاشت مقابلی می نمود که الحمد لله در راه خدا به چنین رزیه عظمی مبتلا لکن آن طعن مدح و ستایش شد و آن لعن پرستش و آرایش گشت. شماتت عنایت شد، ملامت عاقبت تحسین و آفرین گردید. لهذا شما نیز در کمال سرور و فرح و بشارت و بشاشت شماتت و ملامت را تلقی نمائید. عن قریب خواهید دانست که این قدح عین مدح بود و این مذمّت اعظم منقبت. شرق و غرب زبان به ستایش بندگان و اماء رحمن گشایند و تراب قدوم آنان را تبرک شمارند. از این گذشته اگر این قوم ظلوم جهول شماتت کنند الحمد لله ملأ اعلی احسنت احسنت فرمایند و اگر این نادانان لعنت بر لسان رانند ملائکه مقربین نهایت ستایش و آفرین خوانند. پس محزون مباشید سرور گردید محظوظ شوید شادمانی نمائید کامرانی فرمائید زیرا حیّ قیوم از برای کنیزان عزیز خویش عزّت ابدی مقدّر فرموده و حقارت و ذلّت ابداً خلق نفرمود. اگر جمیع من علی الأرض جمع شوند از

ORIGINAL

AUDIO

ملوک و مملوک نتوانند ادنی حقارتی وارد آرند زیرا هر حقارت و ذلّتی که در سبیل الهیست آن عزّت ابدیست و هر صدمه و بلائی موهبت و عطائی، قتل حیانتست و هلاکت نجات. زندان ایوان است و قعر چاه اوج ماه. با وجود این که را یارا که توهینی نماید و یا تحقیری کند، پس به فضل و موهبت حضرت مقصود مطمئن و مسرور باشید که شما را در ظلّ شجره مبارکه پرورش داد و به مقام بلند اعلی رساند که سنگ طعن جمیع خلق به آن اوج اعلی نرسد و علیکنّ و علیکم البهَاء الأبهی. ع ع